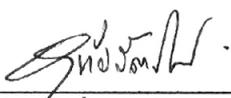

จิตราภรณ์ ฟองอิสสระ 2550: ความหลากหลายทางพันธุกรรมของปลาเทโพ
(*Pangasius larnaudii*) ในประเทศไทย ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
(เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ภาควิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: ศาสตราจารย์อุทัยรัตน์ ณ นคร, Ph.D. 86 หน้า

ความหลากหลายทางพันธุกรรมและโครงสร้างประชากรของปลาเทโพ (*Pangasius larnaudii*) ทั้ง 11 แหล่ง ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา 6 แหล่ง แม่น้ำโขง 3 แหล่ง และจากโรงเพาะฟัก 2 แหล่ง โดยใช้ไมโครแซทเทลไลท์ โพรเมอร์ทั้งหมด 5 ตำแหน่ง ได้แก่ Pg-2*, Pg-3*, Pg-6*, Pg-13* และ Pg-20* จากผลการศึกษาพบว่าความหลากหลายทางพันธุกรรมของประชากรปลาเทโพจากธรรมชาติมีค่าปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรปลาเทโพจากแม่น้ำโขง ($A = 6.6-8.0$; $A_c = 4.1-5.7$; $A_r = 4.7-6.1$; $H_o = 0.599-0.700$) และแม่น้ำเจ้าพระยา ($A = 5.4-9.4$; $A_c = 3.5-6.4$; $A_r = 4.0-5.5$; $H_o = 0.596-0.756$) ส่วนประชากรปลาเทโพจากโรงเพาะฟักทั้งสองมีความหลากหลายทางพันธุกรรมน้อยกว่าประชากรปลาเทโพจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ในแง่ความหลากหลายของอัลลีล ในขณะที่ค่า H_o ไม่มีความแตกต่างกัน ประชากรปลาเทโพทุกประชากรอยู่ในสมมูลฮาร์ดี-ไวน์เบิร์ก ($P > 0.05/55$) และคู่ประชากรส่วนใหญ่มีความแตกต่างทางพันธุกรรม ($P < 0.05/40$) จากค่าเฉลี่ย F_{ST} (0.062; CI=0.038-0.094) แสดงให้เห็นว่าประชากรปลาเทโพมีความแตกต่างทางพันธุกรรมระหว่างประชากรระดับปานกลาง ในประชากรปลาเทโพจากธรรมชาติค่าระยะห่างทางพันธุกรรมพบสูงสุดในคู่ประชากรจังหวัดเชียงรายและพนมเปญ (0.111) และต่ำสุดในคู่ประชากรจังหวัดชัยนาทและปทุมธานี-2 (0.025) และไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างระยะห่างทางพันธุกรรมและระยะทางทางภูมิศาสตร์ จากแผนภูมิความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมพบว่าประชากรจากแม่น้ำเจ้าพระยาทั้งหมดแยกออกเป็น 1 กลุ่ม ในขณะที่ประชากรจากแม่น้ำโขง (พนมเปญ) จัดอยู่กลุ่มเดียวกับประชากรจากโรงเพาะฟักทั้งสองและประชากรจังหวัดเชียงรายจัดแยกออกนอกกลุ่ม จากผลการศึกษาคความหลากหลายทางพันธุกรรมนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนอนุรักษ์และการจัดการประมงของปลาเทโพในประเทศไทยต่อไป

จิตราภรณ์ ฟองอิสสระ
ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

15 / มี.ค. / 2550